

VOETAFDRIUK

C'est pas du pain à Comblain

TEKST: LUC VANDENBOSCH
FOTOS: LOUIS DE GEEST

HET MASSIEF 'ROCHERS DE LA VIERGE' IN COMBLAIN-LA-TOUR IS OPNIEUW GEOPEND.

GEWAPEND MET EEN TOPO OVER DE GEBRUIKSNATUUR IN DE CONDRUZISCHE ARDENNEN TIJGEN LOUIS EN IK, UW GROENE SCRIBENTEN, OP WERKBEZOEK. ONZE GIDS IS DE IMMER BEMINNELIJKE KOEN.

Op weg naar de Condroz strelen we in gedachten de witte verfstreken in de blauwe lucht. Zoals voorgeschreven, parkeren we op Place du Wez. Toen Chet Baker, Ray Charles, John Coltrane en Nina Simone hier grote jazzsier maakten, heette dit pleintje Times Square.

De Ourthe strijkt zijn groene baardharen plat. Aan de overkant kampeert de familie Doodgewoon. Jan heet nu Sean, en Mieke Shelley. Sean heeft dreadlocks en Shelley is zwart. Poolse medeburgers betrekken een retraitehuis in de rue du Parc om toe te zien op de integriteit van la Sainte Vierge. In het verleden brandmerkten ze klimmers als beeldenstormers.

We brengen een zoenoffer om een gunstige afdrop af te smeken van de moeder aller verkiezingen.

Terwijl we de duifgrijze rotsschellen bewonderen, vertelt Koen over Amaury van Hoorebeke, de eigenaar van het massief. Hij is edelman, overtuigd promotor van de Belgische zaak, woont deeltijds in Monaco en heeft een neus voor het aanboren van subsidies. Een Bosbeekjuffer (*Calopteryx virgo* L.) stuntelt voorbij als we het modderige spoortunneltje induiken. Kwikzilveren water hinkelt over gerimpelde terrasjes in het hellingbos van Bleion. Koen spreekt liefkozend van zoetwaterkoraaltjes. Zonneparels flakkeren als drakenogen op de altijd groene Tongvaren (*Asplenium scolopendrium* L.). In het bomenslagveld van de SNCB, de Franstalige NMBS, loopt het wekkertje van het Winterkoninkje (*Troglodytes troglodytes* L.) af. Rechts van het stekelig olifantenpaadje slingert de Bosrank (*Clematis vitalba* L.) als bindgaren tussen het kruipgewas. Oudebosplanten als Dagkoekoeksbloem (*Silene dioica* L.) en Geel nagelkruid (*Geum urbanum* L.) volgen ons op de voet. De Japanse duizendknoop (*Fallopia japonica* Houtt.) tracht voet aan de grond te krijgen in het minuscule puinkegeltje van de Arête de Chirmont. Uitrukken die exoot, Koen!

Op zoek naar het Kalkzwenkgras (*Festuca pallens* Host) loeren we in elke spleet. Het levert enkel het uitgerekte lijf van een Muurhagedis (*Podarcis muralis* Laurenti) op. We bestijgen de trap van Kobe en zijn Belgian (bravo!) Rebolting Team. Rolronde paaltjes uit gerecycleerde balpennen stutten de treden.

Op één meter van de wand van de Arête de la Rigolade warrelt het Stinkend nieskruid (*Helleborus foetidus* L.). Aan de andere kant zwaaien de stengels van de lichtpaarse Rapunzelklokjesbloem (*Campanula rapunculus* L.), haar klokken broos als porselein. De Klimop (*Hedera helix* L.) spreidt zijn tentakels uit. We klimmen tot aan het achterpoortje van de bovenbuurman. De Tour de Chirmont verstopt zich achter een groene wal.

Tijdens de picknick vat Koen de aanpak van KBF samen. Met al die verre en naaste burens is rotsen klimrijp maken (en houden) een delicate evenwichtsoefening, en heel af en toe ook wel een beetje spitsroeden lopen.

Op termijn is het mogelijk meer armslag te geven aan onze klimmers! Het is geruststellend te beseffen dat KBF al druk doende was met ecologie toen dit begrip nog handen en voeten diende te krijgen.

Terwijl het futuristische stationsgebouw van Santiago Calatrava Vals mij opslokt, schiet de volgende passage uit De oude wegen van Robert Mac Farlane mij te binnen: "Paden zijn niet alleen maar middelen om een ruimte te doorkruisen, maar ook manieren van voelen, zijn en weten."

Met een kamerbrede grijns stap ik op de trein van Luik naar Antwerpen.

KONNINGINNEKRUID + GEEL NAGELKRUID

DAUWBRAAM

DE TRAP VAN KOBE